

[Boeck-Hansen.]

Medhjælp, de gerne vilde have. Derfor bygger de disse smaa Bungalows eller Penalhuse, eller hvad man skal kalde dem, skønt de havde Raad til at bygge langt større. Hvis de blot kunde faa bedre huslig Hjælp, vilde der ogsaa være en Chance her.

Man har forsøgt at lindre Arbejdsledigheden, og man har i Øjeblikket ca. 40 Mill. Kr. til Raadighed. I Fjor ved vi der var 30 Mill. Kr.; man naaede imidlertid ikke at faa brugt mere end en lille Tiendedel deraf, og Aarsagen dertil var efter min Mening, at man var for daarligt forberedt. Men i Aar maa jeg erkende, at i det mindste jeg havde haabet, at det var gaaet adskilligt bedre, end det gaar. I Øjeblikket synes der kun at være 3700 Mennesker beskæftiget ved Nødhjælpsarbejder og de andre Foretagender, der falder ind under Loven af 13. April 1938, og jeg synes, det er et meget magert Resultat. Naar der staaer 40 Mill. Kr. til Raadighed, er det meget for lidt, at der kommer 3700 Mand i Arbejde. Der bør og skal sættes mere Fart i det, hvis man skal faa den Glæde af denne Lov, som man havde haabet.

Det gaar ganske simpelt for langsomt, og jeg tror, at Aarsagen dertil er, at man har for lidt teknisk Hjælp, at man stadig er for daarligt forberedt. Der er ogsaa for faa Arbejdsledere ledige i Øjeblikket; der er ikke mere end 3 pCt. Arbejdsledere ledige, saa det er meget vanskeligt at faa tilstrækkelig mange. Ingeniører kan det maaske ogsaa knibe med, og i hvert Tilfælde har Staten alt for faa. Naar der skal tumles med saadanne Tal, saadanne Projekter og Arbejder; maa man virkelig have en stor teknisk Stab til Raadighed. Derfor vilde jeg tro, at man inden for Ministeriet for offentlige Arbejder burde have et teknisk Departement, hvorunder alt offentligt Arbejde kunde samles, saaledes at man kunde faa Arbejdet fremmet. Det gaar for langsomt med at faa omsat disse Bevillinger til virkeligt Arbejde, og alle er vist enige om, at naar man har gennemført en Lov, er det Meningen, at man skal søge at faa Glæde af den saa hurtigt man kan.

Og hvad er det saa for Arbejder, der udføres? Ja, nogle af dem er vel nok rene og skære Nødhjælpsarbejder; de kan i alt Fald i mange Tilfælde se ret unyttige ud efter min Formening. Jeg maa desværre ogsaa sige, at jeg synes, at meget af det Arbejde, der bliver udført, er alt andet end smukt Arbejde; det er ikke saa godt Jordarbejde, som det burde være. Men der er jo ogsaa andre Ting, der bliver udført, og jeg synes ærligt talt, at man skal se at faa ud-

ført nyttigt Arbejde, saa længe man har nyttigt Arbejde at udføre.

F. Eks. har man oppe ved Limfjorden bygget en Bro — det vil sige, man har flyttet en gammel Bro derop, som man ved en Fejltagelse var kommet til at bygge ved Frederikssund. Men man har ikke benyttet Lejligheden til at faa fjernet Niveauskæringen mellem Banen og Sundby—Thisted Vejen. Der er en meget stor Trafik paa dette Sted. Der er enkelte Søndage, hvor der kan passere 7 000 Motorkøretøjer, 13 000 Cyklister og 10 000 Fodgængere i denne Niveauskæring. Naar man nu havde sænket denne Bro en halv Meter, tror jeg, i den nordre Ende, kunde man vist ikke let gøre det paa anden Maade end ved, at man førte Vejen over. Det vilde have kostet en 700 000—800 000 Kr., hvis ikke Statsbanerne var kommet og havde forlangt, at der skulde nogle ekstra Ramper til — og dette til Trods for at Statsbanerne oprindeligt har Ansvaret for den Misère. Nu ønskede de altsaa disse Ramper, og det er jo rent og skært Jordarbejde, saa jeg kan ikke se andet, end at, selv om hele Projektet maaske vilde gaa noget op over 1 Mill. Kr. — det kan godt være —, saa burde disse Ekstraarbejder, der var og blev Jordarbejde, have været udført.

Det er ejendommeligt, at Statsbanerne mener, de skal have Tilskud fra de paagældende Byer; for det er slet ikke sikkert, at disse Byer har Raad til og kan skaffe Midlerne. Det har efterhaanden udviklet sig saadan, at Statsforetagender nærmest udbydes i Licitation mellem Købstæderne, og de, der vil betale mest, faar saa den paagældende Statsinstitution. Jeg ved ikke, om man gør noget lignende her i København, men det forekommer mig at være en urimeelig Ordning.

Der er gennemført Ungdomsforanstaltninger. Jeg haaber, at de, der er kommet derud, har megen Glæde af det; det ved jeg ikke noget om, men det er forbistret faa, der er kommet derud. Det er, efter hvad jeg har kunnet faa oplyst, knap 300 unge Mennesker, og det maa siges at være et meget fattigt Resultat. Aarsagen er maaske ogsaa den, at man ikke har kunnet finde de rigtige Ledere, det er naturligvis vanskeligt. Ved Esbjerg havde man ment, man havde fundet den rigtige Leder, i hvert Fald havde Byraadsudvalget, der arbejdede med dette Spørgsmaal, engageret en ung Mand til at lede Ungdomsarbejdet paa en Gaard, man havde købt i den Anledning nede ved Kongeaaen, Snejsgaarden. Han havde det bedste Lov paa sig og blev fra alle Sider